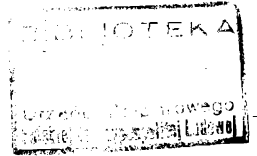

10 lutego 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

A47c 23/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 920.

Firma Hermann Reinhold,
Wiedeń (Austria)

Kl. 34g 17.

34g 23/12

Sprężynowy materac.

Zgłoszono: 7 maja 1920 r.

Udzielono: 10 listopada 1924 r.

Pierwszeństwo: 18 maja 1917 r. (Austria).

Znane są materace sprężynowe, przy których pomiędzy sprężynami ciągnącymi napięta jest siatka, składająca się z podłużnych dźwigarków i ukośnie biegnących członów oczkowych. Dźwigarki podłużne są to taśmy, które leżą pomiędzy każdymi dwoma sprężynami, lecz nie w osi sprężyn. Poza tem znanem jest, że siatka napięta pomiędzy sprężynami składa się z dźwigarków podłużnych metalowych, które leżą w osi sprężyn i biegną przez całą długość ramy i tylko w kilku miejscach poprzecznie są równoległymi taśmami. Podział sprężyn przy tych znanych urządzeniach siatki nie istnieje.

W przeciwieństwie do tych znanych urządzeń, niniejsza siatka przedstawia połączenie obydwu istniejących konstrukcji siatek. Siatka ta składa się z dźwigarków podłużnych i z ukośnie biegnących członów

oczkowych; jednak dźwigarki te zrobione są z płaskich sztabek stalowych, położonych w osiach sprężyn ciągnących. Tutaj osiąga się istotną korzyść, w przeciwieństwie do znanych materaców sprężynowych przez to, że stwarza się wewnątrz każdego pola podziałowego miejscowe zniżenie się ciężącej części ciała, a przez to elastyczne i wygodne położenie dla leżącego.

Przy siatce, składającej się z niepodzielnych, przez całą długość ramy biegnących, dźwigarków podłużnych, następuje zbyt wielkie zapadanie spoczywającego na niej ciała. Punkt ciężkości zniża się za głęboko, barki i nogi leżą za wysoko, przez co obieg krwi u leżącego i rozprostowanie mięśni jest utrudnione. Za krótkie, nie uginające się dźwigarki podłużne przy powyższej wymienionych siatkach, posiadających

boczne sprężyny niedające się dobrze rozciągnąć, nie dają możliwości miejscowego obniżania i elastycznego ułożenia się w każdym miejscu łóżka. Wskutek bocznego ułożenia dźwigarków, ze względu na sprężyny, występuje w miejscach łącznikowych także silne tarcie, połączone z nieprzyjemnym szmerem.

Materac sprężynowy podług niniejszego wynalazku, przedstawiony jest na rysunku: na fig. 1 w widoku z góry, a na fig. 2 w przekroju według linii $A-A$ fig. 1.

W ramie, pomiędzy sprężynami ciągnącymi — a — napięta jest siatka, posiadająca ukośne człony b , które przymocowane są do dźwigarków podłużnych c , składających się z płaskich sztabek stalowych lub t. p. i umieszczonych w osi sprężyn ciągnących.

Ukośnie biegnące oczka i dźwigarki podłużne dzielą siatkę na kilka pól d, e, f . Podczas używania takiego materaca sprężynowego, obciążone powierzchnie pól obniżają się równomiernie, a wszystkie sprężyny wspólnie powodują elastyczne, falujące przejście i unoszenie ciężaru ciała w rozciągniętem położeniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Materac sprężynowy, składający się z siatki złożonej z dźwigarków podłużnych i skośnych członów oczkowych, tem znamienny, że dźwigarki podłużne (c) zrobione są z płaskich sztabek stalowych lub t. p., które leżą w tej samej osi, co sprężyny ciągnące a).

Firma Hermann Reinhold.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

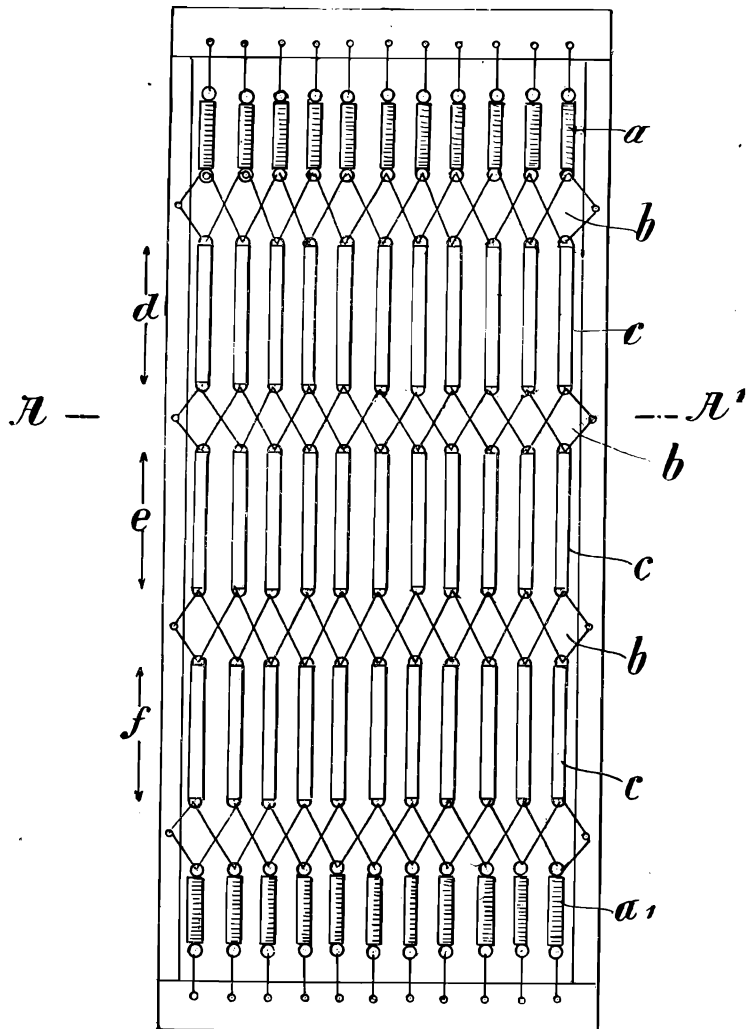

Fig. 2

